

سروس خارجی –

جنایت صبرا و شتیلا علیه ساکنان **این دو اردوگاه** به مدت سه روز (روزهای ۱۶، ۱۷ و ۱۸ سپتامبر) طول کشید و در جریان آن ششمار زیادی از ساکنان آنها؛ اعم از مرد و زن و کودک و سالخورده به شهادت رسیدند که اکثر آنها فلسطینی و تعدادی نیز لبنانی بودند.

چهل‌ویکمین سالروز جنایت صبرا و شتیلا فرصتی برای مرز این جنایت هولناک رژیم صهیونیستی علیه فلسطینیان اسست. رژیم صهیونیستی از روزهای ۱۶ تا ۱۸ سپتامبر سال ۱۹۸۲ به مدت ۳ روز جنایت هولناکی را علیه فلسطینیان رقم زد.

شتیلا، یک اردوگاه آوارگان فلسطینی و صبرا، محله مجاور آن در جنوب غربی بیروت، در پایتخت لبنان واقع شده‌اند. در ۳ روز کشتار مداوم، ارتش رژیم صهیونیستی به محاصره خود ادامه داد و حتی از ورود کارکنان بین‌المللی بشردوستانه و خبرنگاران جلوگیری کرد.
از روز ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۲، چندین هزار فلسطینی در اردوگاه آوارگان صبرا و شتیلا در لبنان به دستور نظامیان رژیم صهیونیستی که روزها منطقه را محاصره و بمباران کرده بودند، به طرز وحشیانه‌ای قتل‌عام شدند. این قتل‌عام در زمان اشغال لبنان از سوی رژیم صهیونیستی صورت گرفت، اندکی پس از آن که ارتش اشغالگر صهیونیست پایتخت لبنان را اشغال کرد. ارتش رژیم صهیونیستی با همکاری نزدیک با شبه‌نظامیان لبنانی، به آنها اجازه دسترسی به اردوگاه‌ها را داد و با آگاهی کامل از قتل‌عام غیرنظامیان در داخل اردوگاه‌ها، از فرار فلسطینی‌ها جلوگیری کرد.

ایـن قتل‌عام جان دست‌کم ۳ هزار و ۵۰۰

دو اردوگاه «صبرا و شتیلا» از مجموع ۱۲ اردوگاه محل اسکان آوارگان فلسطینی در جنوب لبنان بودند که رژیم صهیونیستی از روز شانزدهم تا هجدهم سپتامبر ۱۹۸۲ (۲۵ تا ۲۷ شهریور سال ۱۳۶۱ هجری شمسی) کشتاری در آن به راه انداخت.

در قتل‌عام صبرا و شتیلا ۳۲۹۷ کودک و نوزاد و زن فلسطینی و لبنانی از مجموع ۲۰ هزار ساکن این اردوگاه شهید شدند.

۱۱

پناهجوی فلسطینی را گرفت؛ برای ۳ روز کشتار مداوم، ارتش رژیم صهیونیستی به محاصره خود ادامه داد و از ورود کارکنان بین‌المللی بشردوستانه و خبرنگاران جلوگیری کرد؛ در طول شب، سربازان صهیونیست برای روشن نگه داشتن آسمان، خمپاره‌های منور شلیک می‌کردند تا شبه‌نظامیان بتوانند به حملات خود در کوجهای باریک اردوگاه‌ها دهند.

قتل‌عام چگونه آغاز شد؟

ساعت ۵ یامداد روز چهارشنبه ۱۳۶۱/۱۶/۲۴ مش. (برابر با ۱۵ سپتامبر ۱۹۸۲ م)، نیروهای زرهی و چترپاز ارتش اسرائیل وارد بیروت غربی شدند. یکی از نستون‌های اصلی این نیروها با پیشروی خود، در کنار اردوگاه‌های «صبرا» و «شتیلا» مستقر شدند. ساعت چهار بعدازظهر، کاروان فالانژها به مرز اردوگاه‌ها که در محاصره نیروهای اسرائیلی بود، رسیدند. سربازان راه را برای این کاروان باز کردند و آنها با گلوله‌باران شدید وارد اردوگاه‌ها شدند.

ریگان در پاسخ به اعتراض شفیق وزان نخست‌وزیر وقت لبنان که به ورود اسرائیلی اعتراض کرده بود، پاسخ داد: «اسرائیل معتقد است که بعد از کشته شدن بشیر جَمّیل، این یک پیشروی محدود برای حفظ امنیت است.» فالانژیست‌ها، برحانه هر انسان زنده‌ای را که یافتند، ابتدا مورد آذیت و آزار قرار داده، سپس به قتل رساندند. روش کشتار به فجیع‌ترین شکل ممکن بود. با کارد شکم زنان حامله دریده شد، سرها از تن جدا گردید و با سرنیزه بر روی بدن خونین کودکان و زنان، نشان صلیب کشیده شد. یک افسر فالانژ، پنتی بی‌سیم، از فرماندهی عملیات پرسید: «با پنجاه زن و کودکی که به محاصره در آوردم چه کنم؟ «بیلی خَیّقه»، فرمانده شبه‌نظامیان مسیحی، گفت: «این آخرین باری باشد که این چیزها را از من می‌پرسی… خودت که بهتر می‌دانی باید چه کار بکنی!» کشتار از غروب روز پنجشنبه شانزدهم سپتامبر، هنگامی آغاز شد که نظامیان اشغالگر صهیونیست ۳۰۰ تن از نیروهای شبه نظامی فالانژیست لبنان را وارد اردوگاه کردند. رژیم تروریستی اسرائیل کمی بعد اعلام کرد که قصد داشت اردوگاهی را که عرفات در حدود دو هزار مبارز فلسطینی را در آن جا رها کرده بود، پاکسازی کند.قتل‌عام تا صبح روز شنبه ۱۸ سپتامبر یعنی بیش از ۳۶ ساعت ادامه داشت و در این مدت همزمان با سکوت کامل در رژیم صهیونیستی، قتل و کشتار و تجاوز به فلسطینیان در آن‌جا همچنان ادامه یافت.

کشتار فلسطینیان در صبرا و شتیلا نتیجه مستقیم نقض آتش‌بس از سوی رژیم صهیونیستی و معافیت از مجازاتی بود که آمریکا و جامعه بین‌المللی به این رژیم اعطا کردند تا هر کاری را که می‌خواهد در لبنان اشغالی انجام دهد. این قتل‌عام و همچنین کشتارهای دیگر علیه غیرنظامیان فلسطینی و لبنانی از سوی جامعه جهانی بدون مجازات ماند. بیشتر ساکنان این اردوگاه‌ها، خانواده‌های بومی پناهنده فلسطینی بودند که به دست نظامیان صهیونیست در معرض قتل‌عام، با پاس‌کازی‌های قومی نظام‌مند و خلع ید از مالکیت قرار گرفتند. این قتل‌عام یادآور آوارگی خشونت‌آمیز مداوم فلسطینیان بومی از سوی رژیم صهیونیستی و انکار حق بازگشت پناهندگان است.قتل‌عام کشتار صبرا و شتیلا در جریان تهاجم رژیم صهیونیستی به لبنان در سالل ۱۹۸۲ رخ داد که هدف اصلی آن سرکوب سازمان آزادی‌بخش فلسطین (ساف) مستقر در آن بود.

هنگامی که غیرنظامیان فلسطینی و لبنانی در داخل اردوگاه‌ها محاصره شدند، در طول ۳ روز

دریچه‌ای به جهان khareji@kayhan.ir

پنج- شش ماه به مشام می‌رسید. بویی ده هر روز دارو می‌پاشیدند، اما بوی تعفن در سربهای مردم ماند.

وی با اشاره به این‌که ساکنان این دو اردوگاه در حومه بیروت خود را برای بزرگداشت این قتل‌عام در روز جمعه (فردا) آماده می‌کنند، افزود: «هنوز بوی مرده‌ها در سر ماست و آن را می‌شنویم».

لبنانی‌ها که در طرف مقابل این جنگ داخلی در

کشتار صبرا و شتیلا باقی ماندن رد خون پس از ۴۱ سال

در جنگ داخلی بود و بین ۱۶ و ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۲، نیروهای حزب‌الکتاب لبنان به همراه اشغالگران اسرائیلی، بین ۸۰۰ تا ۲۰۰۰ فلسطینی در اردوگاه‌های صبرا و شتیلاقتل‌عام کردند و تا امروز شمار واقعی کشته‌ها و قربانیان مشخص نیست اما گفته می‌شود که در این میان، دست‌کم صد لبنانی و شماری از شهروندان سوری حاضر در این اردوگاه‌ها کشته شده‌اند.

بر اساس گزارش‌های رسانه‌ای و آرشیو اسناد اسرائیل که بعدها فاش شد، ارتش اشغالگر اسرائیل در ژوئن همان سال به لبنان حمله کرده بود، که در جنگ داخلی بود و بین ۱۶ و ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۲، نیروهای حزب‌الکتاب لبنان به همراه اشغالگران اسرائیلی، بین ۸۰۰ تا ۲۰۰۰ فلسطینی در اردوگاه‌های صبرا و شتیلاقتل‌عام کردند و تا امروز شمار واقعی کشته‌ها و قربانیان مشخص نیست اما گفته می‌شود که در این میان، دست‌کم صد لبنانی و شماری از شهروندان سوری حاضر در این اردوگاه‌ها کشته شده‌اند.

بر اساس گزارش‌های رسانه‌ای و آرشیو اسناد اسرائیل که بعدها فاش شد، ارتش اشغالگر اسرائیل در ژوئن همان سال به لبنان حمله کرده بود، که در جنگ داخلی بود و بین ۱۶ و ۱۸ سپتامبر ۱۹۸۲، نیروهای حزب‌الکتاب لبنان به همراه اشغالگران اسرائیلی، بین ۸۰۰ تا ۲۰۰۰ فلسطینی در اردوگاه‌های صبرا و شتیلاقتل‌عام کردند و تا امروز شمار واقعی کشته‌ها و قربانیان مشخص نیست اما گفته می‌شود که در این میان، دست‌کم صد لبنانی و شماری از شهروندان سوری حاضر در این اردوگاه‌ها کشته شده‌اند.

گذاشته شده، دعا می‌خواند و می‌گوید: «پس از پایان قتل‌عام، وارد شدیم و همه مردم را سلاخی شده روی زمین دیدیم… ما روی زمین فرس‌ها، شمشیرها، حشیش و مواد مخدر پیدا کردیم، هیچ کس چنین قتلی را انجام نمی‌دهد مگر اینکه عقلی در سر نداشته باشد.»

هر صبحین حدود ۱۱ سال پیش در سی امین کشتار صبرا و شتیلا سه تن از بازماندگان آن، خاطراتشان را برای الجزیره روایت کرده‌اند. خام سیه‌بلیقس، ساکن شتیلا هنگامی که کشتار رخ داد ۲۶ ساله بود. او به الجزیره می‌گوید: «پنجشنبه شب صدای گلوله‌ها را شنیدیم اما فکر بدی نکردیم چون جنگ شده بود و چنین صداهایی غیرعادی نبود.» بلیقس که در شتیلا زندگی می‌کرد، می‌گوید کشتار را از صبرا شروع کردند و به سمت شمال حرکت کردند. «صبح شنبه به ما رسیدند.»

بلیقس ۷ صبح با سه لبنانی فالانژ و یک

صفحه ۸

پنج‌شنبه ۳۰ شهریور ۱۴۰۲

۵ ربیع‌الاول ۱۴۴۵ – شماره ۰ ۲۳۴۰

که می‌خواهند کارت‌های شناسایی‌مان را وارسی کنند.» تمام روز را در ورزشگاه بودند تا اسرائیلی‌ها آنها را به خانه‌هایشان فرستادند.

صبح روز بعد، سابق به ورزشگاه برگشت تا از سرنوشت مردان خانواده‌اش باخبر شود. می‌گوید: «زنی که جیب‌کشان از ورزشگاه می‌آمد به ما گفت که برای شناسایی کشته‌ها به اردوگاه برویم.»

دوان دوان راهی ورزشگاه شدند. سابق همین‌که جنازه‌های پخش شده روی زمین را دید از هوش رفت. می‌گوید نمی‌شد به صورت جنازه‌ها نگاه کرد. پر از خون و از شکل افتاده افتاده‌اند، کمک‌کنند. مهاجمان پس از پرسیدن نشانی بیمارستان، حدود ۲۰۰ نفری را که جمع کرده بودند به سمت بیمارستان حرکت دادند.

همین‌که به بیمارستان رسیدند به پزشکی‌ها و پرستاران که اکثرشان خارجی یا لبنانی بودند، دستور دادند از ساختمان بیرون بیایند.

بلیقسی می‌گوید: «به یاد دارم پسر فلسطینی

هدف از این جنایت، ایجاد رعب و وحشت در میان فلسطینیان به منظور مجبور کردن آنها به ترک خاک لبنان و ایجاد فتنه داخلی در این کشور در ادامه تجاوز سال ۱۹۸۲ اسرائیل به لبنان و نیز تحریک فلسطینیان به شورش علیه مقامات فلسطینی بود.

در جریان این جنایت، ارتش جنوب لبنان نیز با ارتش صهیونیستی در محاصره اردوگاه‌های صبرا و شتیلا همکاری کرد و سپس صدها نیروی مسلح به بهانه جست‌وجوی مبارزان فلسطینی وارد این دو اردوگاه شدند.

۱۱

۱۶ ساله بود و تازه نامزد کرده بود. می‌گوید: «صبح شنبه بود که دیدیم (مهاجمان) دارند از تپه شنی پایین و به سوی خانه‌های می‌آیند. ورودتالک‌ها را هم دیدیم که سربازهای اسرائیلی و مهاجمان لبنانی سوارشان بودند. بعضی‌شان لباس شخصی به تن داشتند و بعضی‌ها نقاب به صورت زده بودند.» همین‌که مهاجمان شروع به در زدن کردند اکثر اعضای خانواده‌اش از در پشتت به پناهگاه همسایه‌گریختند. سربازها می‌گفتند اگر تسلیم شوند شلیک نخواهند کرد. پیرزنی در پناهگاه روسری سفیدش را پاره پاره کرد و به افراد درون پناهگاه داد تا به علامت تسلیم در بالای سرشان تکان دهند.

خلیفه می‌گوید: «پدرم دستم را گرفته بود و می‌گفت نمی‌گذارم از پناهگاه بیرون بروم. اما من می‌گفتم چاره دیگری نداریم.»

اول زن‌ها از پناهگاه بیرون رفتند. مادرش که از پناهگاه بیرون آمد یکی از مهاجمان لبنانی با کلاشینکف به شکمش زد و گفت: «می‌کشمت پشپاره!»

سربازی اسرائیلی که در کناری ایستاده بود به زبان عبری به مهاجم لبنانی گفت که کوتاه بیاید. خلیفه می‌گوید: «پدرم داشت پشت سر مادرم از پناهگاه بیرون می‌آمد. همین‌که از پناهگاه بیرون آمدم سربازی اسرائیلی گلوله‌ای به سرش شلیک کرد و کشته شد.»

ملت فلسطین کشتار صبرا و شتیلا را

هرگز فراموش نخواهند کرد

سختگوی جنبش جهاد اسلامی فلسطین به مناسبت چهل و یکمین سالگرد کشتار صبرا و شتیلاگفت که ملت فلسطین این قتل‌عام را هرگز فراموش نخواهند کرد.
به گزارش از فلسطین البوم، محمد موسی سختگوی رسانه‌ای جنبش جهاد اسلامی تاکید کرد که مردم فلسطین به مسیر آزادی‌سازي خاک فلسطین و بازگشت آوارگان ادامه خواهند داد و قتل‌ها و تجاوزاتی که به دست دشمن جنایتکار و عوامل آن علیه مردم ما انجام شده را نه می‌بخشند و نه فراموش می‌کنند.

وی گفت: محخته‌های کشتار مردان، زنان، سالمندان و کودکان، زنان باردار و ملته کردن اجساد برای همیشه در خاطره‌ها حک خواهد شد و نابودی رژیم صهیونیستی و قصاص قاتلان اسرائیلی، بهای این جنایت خواهد بود.

بین‌المللی و مصونیت از مجازات جنایتکاران و قاتلان را برای چهل و یک سال، بل‌وجود شواهد فراوانی‌که از جنایتکاران، شرکت‌کنندگان و تحریک‌کنندگان و کسانیکه از آنها حمایت کردند وجود دارد را محکوم کرد.

موسی با تاکید بر اینکه کشتار صبرا و شتیلا گواهی بر خونخواری این رژیم غاصب و زدالت عوامل مرتبط با آن باقی خواهد ماند، گفت:تاکید داریم که تعقیب آنان توسط ملت ما همچنان ادامه دارد و جنایات آنان با گذر زمان فراموش نخواهد شد.

وی تاکید کرد که کشتارهای اشغالگران علیه مردم مسا در اردوگاه‌های آوارگان به اهداف خود در شکستن اراده مقاومت ملت فلسطین و با سوق دادن آنها به چشم پوشی از حق غیرقابل مذاکره خود، نرسیده و نخواهد رسید و آوارگان در تبعید و در اردوگاه‌ها با حفظ هویت و اصالت خود به این حق پایبند خواهند ماند.

سختگوی جنبش جهاد اسلامی همچنین گفت: قتل‌عام صبرا و شتیلا که توسط رژیم جنایتکار باوجود تعهدات بین‌المللی وتضمین‌های منطقه‌ای مرتکب شدند، جنایت علیه بشریت است و نشان می‌دهد که آنها بزدل‌های خونخواری هستند که نمی‌توان به آنها اعتماد کرد. موسی تاکید کرد که اردوگاه‌های آوارگان فلسطینی به‌ویژه در لبنان هدف اشغالگران و عوامل آن بوده و هستند و همه فلسطینی‌ها موظف به حفظ اردوگاه‌ها و مقابله با طرح‌هایی هستند که منظر بمانند. می‌گوید: «هنوز نمی‌دانستیم این آخرین باری بود که خانواده‌اش را می‌دید. به ورزشگاه که رسیدند چارهای جز آن نداشتند که منتظر بمانند. می‌گفتند فلسطین نمی‌توانستیم دانستار از چه قرار است و همچنان فکری می‌کردیم مبارزه و جهاد فلسطینی‌ها بوده و خواهد ماند.

^[1] کیمیان — 400